

[Axel Ivan Pedersen.]

og givet udtryk for både glæde og tilfredshed over udviklingen, en tingenes tilstand, der nok vil ændre sig i næste årsberetning foranlediget af, hvad der nu forestår.

Jeg kan naturligvis ikke undlade at udtale min tilfredshed med, at de synspunkter og betænkeligheder, jeg dengang gjorde gældende, nu om end mere af fiskale årsager end af ædruelighedsmæssige grunde vinder genklang i den forhøjelse, der finder sted, når det foreliggende forslag herom vedtages.

Alligevel må jeg give udtryk for nogen betænkelighed ved ændringerne i punktskatterne, nemlig den, at øllet ikke er med i afgiftsstigningerne. I stigningen i spiritusforbruget i øvrigt indtager det stærke øl, altså pilsner af skatteklasse I og luksusøl af klasse A og B, de såkaldte guldbajere, en meget fremtrædende plads. Produktionen af disse ølsorter androg for året 1971 omsat i flasker a 3/8 liters indhold godt og vel 1,9 milliarder. Heraf går til eksport ca. 20 pct., men tilbage til konsum bliver der alligevel 1.500 mill. pilsnere og guldbajere. Det må derfor forekomme åbenlyst, at der afgiftsmæssigt er en indtægtskilde her, som man efter min formening uden skadevirkninger kan øse af.

Jeg kan derfor ikke lade være med at spørge finansministeren om årsagen til, at man ikke har været opmærksom på dette forhold. Jeg nærer ingen tvivl om, at et flertal i befolkningen efter nærmere overvejelse vil foretrække afgiftsforhøjelse på varer, som den selv bestemmer forbruget af, som den selv bestemmer hvor meget den vil købe af, fremfor afgiftsforhøjelser på varer, som den nødvendigvis må eller skal anskaffe sig, og som oven i købet om end indirekte vil påvirke pristallet.

Jeg vil derfor slutte disse få bemærkninger med at anmode udvalget om at tage disse betragtninger med ind i deres overvejelser under udvalgsarbejdet omkring de foreliggende forslag.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg vil begynde med at sige, at jeg er ganske enig i det, hr. Axel Ivan Pedersen sagde her, ikke om øllet og skatten derpå, men om, at folk i mange tilfælde foretrækker skat i form af afgifter. Det er jo en kendsgerning.

Selv om der ofte gennem tiderne har været udkæmpet store debatter om for og imod forbrugsskatterne, er realiteten vel nok alligevel, at den store masse trods alt foretrækker i hvert fald en vis forbrugsbeskatning fremfor indkomstskatter af den højde, som vi nu har fået indkomstskatterne op på; det tror jeg nok man må erkende. Jeg er også enig i, at der kan være en fordel ved, at man selv ved at variere sit forbrug i nogen grad kan blive fri for skatten, og det gælder netop på punktafgiftsområdet.

Men når jeg har sagt det, kan jeg ikke gå videre og sige, at vi overvejer at tage øllet med ind i denne buket. Vi har ikke haft nogen overvejelser om en øget beskatning på øllet, og det har jeg i hvert fald stadig væk ikke overvejelser om.

Det har i og for sig været velgørende at høre den rolige tone, der har været anvendt her, lidt til afveksling fra de foregående dage. Vi er ligesom kommet hjem igen til en normal debat. Jeg synes også, debatten har været saglig; jeg er i hvert fald ikke stødt på noget, som jeg synes var direkte usagligt. Det betyder jo ikke, at man er enig — der er jo stor uenighed om disse ting — men jeg vil gerne give udtryk for det samme, som socialdemokratiets ordfører, hr. Orla Møller, gav udtryk for — hr. Orla Møller pointerede jo også, at det var på regeringens vegne, vi havde talt om det i forvejen — at vi er parat til en åben drøftelse med udvalget om disse ting.

Men jeg går også ud fra, at alle er indforstået med, at den finanspolitiske linje, som ligger i dette, og som hr. Orla Møller jo netop understregede meget stærkt, må holdes. Der kan ikke være tale om, at man lemper på finanspolitikken. Det, jeg sagde i min fremsættelsestale, var, at vi ikke kan føre en letsindig finanspolitik, og jeg vil også gerne sige, at et kasseoverskud på 1.400 mill. kr. — selv om man så kan sætte spørgsmålstegn i det hele taget ved kasseoverskuddet som en af de ting, man nu skal være særlig opmærksom på — vel nok er i underkanten af, hvad vi måske skal have, når vi går ind i 1973 med de forventninger, vi har til 1973 om en meget kraftig stigning i aktiviteten, og jeg tror også, budgetministeren vil give udtryk for de samme ting. Heri ligger altså, at vi ikke fra regeringens side kan acceptere forslag,